

Η ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΛΑΪΔΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

KZ'



Όλλος έκείνος μιλούσε στη Γοργώ για το γάμο τους και για ένα μεγάλο ταξίδι που θα καναν άμέσως κατόπιν στα νησιά.

Άκούοντας τα λόγια αυτά, ο έρωτευμένος νέος έλίσσαζε άπ' την όρμη του.

— Κατάρα!... έμοιγόντως ανάμεσα στα δόντια του και θέλησε να όρμησει στο δωμάτιο της άπιστης φίλης του. Μά ο φίλος του τον έκραττησε και του θύμισε τον όρκο πουχε κάνει.

— Τώρα, τού είπε, βεβαιώθηκες για την άπιστία της φίλης σου; Δεν σου μένει λοιπόν παρά να δείξεις, ότι είσαι άντρας και να κρατήσεις την υπόσχεσή σου.

Ο Νικίας έβγαψε τότε το κεφάλι του κ' άσπλούθησε βουβός και λυπημένος το σύντροφό του.

Κι' όταν κατόπιν χώρισαν μπρός στην πόρτα του, ο Νικίας άνέθηκε σπίτι του, ζήτησε συγχώρησι άπ' τον πατέρα του και την άλλη μέρα έφυγε για τη Θεσσαλία.

Άλλη ώρα μετά την άναχώρησι των δύο είτατρούδων άπ' το σπίτι της Γοργώς, η Λαΐς, που δεν είχε καμιά διάθεση να περάσει τη νύχτα μαζί με την έταίρα και κ' άποκαλυφθή το φίλο της, της πήρσε μερικά δώρα, την καληνύχτισε με την υπόσχεση, ότι θα ξαναγορίσει το παιδί κ' έφυγε για να μην ξαναγορίσει παιδί ποτέ.

Την επομένη, η Λαΐς δέχτηκε την επίσκεψι της μητέρας του Νικία, η όποια την εύχαρίστησε θερμά γιατί είχε γλυτώσει το παιδί της άπ' τα βόδια της ώραιάς Γοργώς.

Έκτος άπ' την όμορφιά, την καλωσύνη και τη μόρφωσή της, η Λαΐς φημιότανε ακόμα για την έξυπνάδα της.

Όταν την πρωτογνώρισε ο διάσημος γλύπτης Μύρων, την έρωτεύτηκε τρελλά και έκανε σαν μικρό παιδάκι για να την πείσει να δεχτή τον έρωτά του. Μά ήτανε πάρα πολύ γέρος παιδί. Άρχει να σημειωθή, σχετικά με την ηλικία του, ότι είχε χρησιμοποιεί, επί πολλά χρόνια, άσκαλος του μεγάλου Σκότα κ' ότι ο Σκότας την έποχι έκείνη ήταν πενήντα έτών!

Η Λαΐς λοιπόν, δεν έννοούσε να δώσει την καρδιά της σ' έναν ξεκουραμένο γέροντα κ' άπό την πρώτη μέρα που παρουσιάστηκε ο Μύρων στο σπίτι της και της εξέφρασε τον έρωτά του τού είπε :

— Καλέ μου Μύρον, μίν ξεχνάς, ότι σύ μίν είσαι γέρος, έγώ

σώσετε και για να το πετύχετε αυτό, δέχστε να καταστραφίτε οσεί! Έγώ όμως δεν δέχομαι αυτή τη θυσία σας! Το δικαστήριο έχει άποδείξει της ένοχής μου. Και ή άπόφασή του δεν μπορεί να μεταβληθή με όσα ψέματα ήρθατε να πτήτε έδώ για να με σώσετε!

Ω! τί ύπεροχη άποδοσία! Ένώ ή Πάολα έθυσίαζε την τιμή της για να σώση τον άγαπημένο της, ο Βλαδίμηρος έθυσίαζε τη ζωή του, για να μην άταμασθή έκείνη!

Τότε ή έρωτευμένη γυναίκα θέλησε να ξαναμύληση, μά ο πρόεδρος του δικαστηρίου διάταξε να τη βγάλουν έξω από την αίθουσα, μη θέλοντας να δυσφημισθή ή γυναίκα ενός στρατιγού, όμολογώντας δημοσία πως ήταν φίλη ενός φοιτητού.

Ο Βλαδίμηρος Μιχαηλώφ καταδικάστηκε σέ θάνατο.

Την άλλη μέρα που θα γνόταν ή έκτέλεσις, ο στρατηγός Ρόστοβιτς, για να έκδικηθή τη σύγγό του, την υποχρέωσε να παρακαλουθή από το παράθυρο του μεγάρου του, που έβλεπε σέ μια πλατεία, τον άταρχονισμό τού λατρευμένου της.

Όταν το σώμα του άτυχού νέου έπαψε να σαλεύη έπάνω στην άγχόνη, ή Πάολα έσπασε σέ άκράτητα γέλια.

Είχε τρελλαθεί!...

GIANNINO GALLO



δε πολύ νέα. Θα μπορούσα να δεχτώ τον έρωτα ενός νέου, μά όχι κ' ενός γέρου, σαν έσένα. Άν θέλεις νάχης ύπομονή, περιμένα... ύπομον να γεράσω κ' έγώ και τότε βλέπουμε.

Ο Μύρων πήρε κατάχαρδα τα λόγια αυτά της Λαΐδος κ' επειδή δεν έννοούσε κ' άτελειστη έτοι εύχολα... έβασε την ίδια νύχτα τα μαλλιά του κατάμιαρα!...

Την άλλη μέρα φτειασιδούθηκε, στολίστηκε και νομίζοντας πειά πως είχε γίνει... νέος, ξαναπήγε στο σπίτι της Λαΐδος, της προσέφερε λούσια δώρα και άρχισε άμέσως να της μιλάει για τον έρωτά του.

Η Λαΐς γέλασε για το άπλοικό τέχνασμα που είχε μεταχειρισεί ο γηραιός γλύπτης και προσποικιμένη, ότι δεν τον άνεγνώρισε, τού είπε :

— Τί άνόητος που είσαι, νεαρέ μου. Μου ζητάς κάτι, που χδές άκριβός το άργήθηκα στον πατέρα σου!...

Ο γλύπτης κατάλαβε πειά πως είχε γελοιοποιηθεί κ' έβγαλε τρέχοντας, καταντροσιασμένος.

Όπόσο με τον καιρό και με την ύπεμονή κατόρθωσε να τον συγκαταλέξη ή Λαΐς μεταξύ των φίλων της και να τον καλή τακτικά στα εβδομαδιαία συμπόσιά της.

Κάποτε πάλι, ένας νεαρός Άθηναίος είτατρούδης, ζητούσε τον έρωτα της ώραιάς έταίρας κ' επειδή έκείνη τού άρνείταν, πήρε ύφος άπελευπμένο και της είπε :

— Καταλαβαίνω γιατί δεν θέλεις να γίνης δική μου. Δεν πιστεύεις, ότι σ' αγαπώ ειλικρινώς. Λοιπόν, κ' έγώ θ' αυτοκτονήσω μπροστά σου. Έτσι μόνο θα πείσθης για την άγάπη μου...

— Κουτός που είσαι, καίμενε, τού απάντησε ή Λαΐς. Νεαφέλις λοιπόν, ότι ή αυτοκτονία εινε άπόδειξις ειλικρινούς κ' αιώνας άγάπης; Γελείσαι, νεαρέ μου. Για να ζάνης μά γυναίκα να βεβαιωθή, ότι την αγαπάς, πρέπει να της δίνης κάθε μέρα άποδείξεις της άγάπης σου. Ένώ ή άπόδειξις της αυτοκτονίας δεν μπορεί να δοθή παρά μόνο μια φορά.

Άλλοτε πάλιν, ένας επίσης Άθηναίος θαυμαστής της Λαΐδος προσπαθούσε να την συγχωρήσει με λυρικές και ποιητικές εκφράσεις, για να έπαύη τον έρωτά της.

— Για τ' όνομα της Άφροδίτης! της έλεγε. Λυτήσου με και σβόσε τη φωτιά που μύχνης άνάγει μέσ' στα στήθη μου.

— Είσαι άνόητος, φίλε μου, τού απάντησε ή πνευματώδης έταίρα. Με αυτό που μου ζητάς, με την άγάπη μου δηλαδή, όχι μόνο δεν σβόνει ή έρωτική φωτιά, αλλά εινε σαν να της ριζίν κανείς λάδι, για να φουρντώση περισσότερο...

Όταν ο Άθηναίος ρήτορ Δημοσθένης πήγε πάλι στην Κόρινθο, έπίτηδες για να έπισκεφθή τη Λαΐδα, πάσανε μεταξύ των άλλων κουβέντα και για τη φιλαργυρία, ή όποια ήταν το μεγάλο έλάττωμα τού ξεκουραμένου ρήτορος.

— Η γενναιωδορία, είπε ο Δημοσθένης στη Λαΐδα, εινε έλάττωμα, για τον άπλοίστατο λόγο ότι χρησιμεύει ως μάσκα της ματαιοδοξίας.

— Κι' ή ταγγουριά, τού αποκρίθηκε τότε ή έξυπνοτάτη Λαΐς, εινε μά μεγάλη άνοησία. Οί ταγγουήνδες πιστεύουν άνόητος, ότι ή εύτυχία έγκειται στο χρήμα, ενώ το χρήμα εινε άπλως το μέσον για να αποκτά κανείς την εύγνια.

Έπίσης, όσάκις γινόταν λόγος για τούς στοιαίους φιλοσόφους και για την άδιαφορία που έδειχναν για τις άπολαύσεις της ζωής, ή Λαΐς έλεγε κοινώντας χαρακτηριστικά το κεφάλι της :

— Κι' όμως χτυπάνε κ' αυτοί συχνά την πόρτα μου και τις πόρτες των άλλων έτατρούδων, ύπως κ' όλοι οι άλλοι άνδρες!

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνείθεια.